

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 31 lipca 2013 r.

Poz. 8763

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR LEX-I. 4131.99.2013.MZ WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

z dnia 30 lipca 2013 r.

Na podstawie art. 91 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

§ 1 uchwały Nr XXI/172/2013 Rady Miejskiej w Kałuszynie z dnia 27 czerwca 2013r. w sprawie zmiany regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kałuszyn, w zakresie nowego brzmienia § 13 zdania drugiego uchwały Nr XIX/141/13 z dnia 27 lutego 2013 r.: „Koszty przeprowadzenia deratyzacji ponosi właściciel nieruchomości”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 czerwca 2013 r. Rada Miejska w Kałuszynie przyjęła zmianę § 13 uchwały Nr XIX/141/13 z dnia 27 lutego 2013 r. w sprawie zmiany regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Kałuszyn. Gmina zmienionym postanowieniem określiła obszar i termin przeprowadzenia deratyzacji. Ponadto, w zmienianym paragrafie Rada wprowadziła zapis w brzmieniu: „Koszty przeprowadzenia deratyzacji ponosi właściciel nieruchomości”.

Podstawę prawną do wydania uchwały jest art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2012 r. poz. 391, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. Przepis ust. 1 stanowi upoważnienie dla rady gminy do uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, w ust. 2 został natomiast określony zakres uregulowań, którego uszczegółowienia powinna dokonać rada gminy w regulaminie. Należy wskazać, że unormowana w art. 7 Konstytucji zasada praworządności wymaga, by materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Zatem, w przypadku gminnych regulaminów utrzymania czystości i porządku, każde unormowanie wykraczające poza katalog spraw enumeratywnie wymienionych w art. 4 ust. 2 ustawy, jest naruszeniem normy upoważniającej.

Przepis art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy, uprawnia radę gminy wyłącznie do wyznaczenia obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia. Rada realizując postanowienia tego przepisu nie mogła wskazać podmiotów - właścicieli nieruchomości - zobowiązanych do ponoszenia kosztów deratyzacji. Norma kompetencyjna wspomnianego art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy, z całą pewnością nie obejmuje upoważnienia do uregulowania przez radę kwestii nałożenia na podmioty prywatne obowiązku przeprowadzenia deratyzacji, a co za tym idzie obciążenia ich kosztami – vide wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 16 maja 2012 r. sygn. akt II SA/Bd 174/12.

Dodać wypada, że deratyzacja miejsc przebywania zwierząt lub miejsc przechowywania i przetwarzania zwłok zwierzęcych, produktów, środków żywienia zwierząt, może być nakazana rozporządzeniem powiatowego lekarza weterynarii, wojewody, bądź ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 45-47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.).

Wadliwy zapis uchwały istotnie narusza wskazany wyżej przepis ustawy, zatem

stwierdzenie przez organ nadzoru jego nieważności, jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski